

kan forhøjes. Naar vi derfor forbyder Direktører for Banker at indtræde i Bestyrelsen for Foretagender, der finansieres af Bankerne, lad os saa ogsaa passe paa, at vi ikke selv lader os misbruge, at vi ikke lader os overtale til at indtræde i stats-subsventionerede Foretagender for at tjene disse Foretagender paa Statsinteressernes Bekostning. Der staar saa videre i samme Stykke, at „for Revisorernes Vedkommende maa saadanne Transaktioner“ — som er nævnt i det foregaaende — „kun finde Sted, for saa vidt yderligere Bankinspektøren efter Omstændighederne maatte tillade det“. Dette finder jeg er en meget rigtig Bestemmelse.

Der staar saa senere i samme Paragraf, at „saavel de for Bank-Aktieselskabers Hovedafdelinger som for deres Filialer tegningsberettigede Personer skal anmeldes til Aktieselskabs-Registeret“. Det er vist ikke nødvendigt, at Filialbestyrere anmeldes til Registeret, i hvert Fald ikke Bestyrere for saadanne Filialer, som Bankerne her i Hovedstaden har mange af, for det er blot Oppebørselskontorer; der træffes vist i Virkeligheden ingen Bestemmelse dér.

I § 10 træffes der Bestemmelse om, at Vedtægterne, Bankens tre sidste Maanedsbalancer og det sidste Aarsregnskab o. s. v. skal fremlægges i Bankens Lokaler paa et for Publikum tilgængeligt Sted. Jeg tror ikke, den Bestemmelse er til megen Nytte. Hvis man nøjedes med det første Punktum i denne Paragraf, at „for saa vidt en Bank modtager Indskud, for hvis Ind- eller Udbetaling der kvitteres ved Til- eller Af-skrivning i en af Bankens udstedt Kontrabog („Bankbog“), skal denne ved Udstedelsen indeholde en Gengivelse af Bankens Vedtægter“, og saa maaske, at Bankloven skulde gengives, vilde man vist kunne udelade det andet.

I § 10, 2det Stykke, hedder det: „Saafremt de paa Bankbog gjorte Indskud kan hæves, uden at der samtidig sker Af-skrivning i Bankbogen, skal det paa Bogens Forside og Titelblad og paa hver enkelt Side i Bogen paa iøjnefaldende Maade angives, at Bogens Paalydende ikke er Bevis for Størrelsen af det paa den paagældende Konto indstaaende Tilgodehavende. Overfor dette maa jeg sige, at det forekommer mig ikke at være en tilstrækkelig Foranstaltning. Naar Banken overhovedet har Lov til at udstede en Sparekassebog — for det er jo det, det bliver —, skal der ikke kunne hæves paa den, uden at det afskrives i Bogen med det samme. Hvis

man vil bruge Checks, er det ogsaa rigtigt, at man kun faar en løs Kvittering for Modtagelsen af Pengene, og Hævningen af de Penge, som er indsat paa en Bankbog, som er saa ens med en Sparekassebog, bør kun kunne ske derved, at Beløbet afskrives i Bankbogen med det samme, saaledes at en saadan Bankbog altid udviser, hvor stort et Tilgodehavende i Banken den repræsenterer. Jeg tror, at det andet meget ofte giver Anledning til uheldige Transaktioner. Det er imidlertid et mindre Spørgsmaal.

§ 11 indeholder Regler om Likviditeten, og det er efter min Mening gode Bestemmelser. Man kan jo altid forhandle, om de Tal, der her er anført, er de rigtige, eller om man maaske skulde have andre Regler i denne Henseende. Andet Stykke i Paragraffen indeholder efter min Mening ogsaa en god Bestemmelse — man faar jo ikke saa megen Lejlighed til at understrege det, man anser for godt, det staar jo i Lovforslaget, og saa har man jo ikke saa megen Anledning til at rose det som til at fremsætte de kritiske Bemærkninger, man har.

Efter § 12 paahviler det „Bestyrelse og Direktion med ganske særlig Omhu at paase, at Banken ikke yder en Kunde Kredit (hertil henregnes Diskontering af Veksler for den paagældende) eller paatager sig Garantiforpligtelser for den paagældende til et i Forhold til Bankens eller vedkommende Kundes Midler uforholdsmæssig stort Beløb.“ Det anser jeg for en ganske overordentlig god Bestemmelse, den maa jeg virkelig rose, thi det har jo vist sig, at Aarsagen til de forskellige Bankkrak næsten overalt har været den, at man har givet for stor Kredit til enkelte Kunder; man har fulgt den uheldige, i Panik opstaaende Fremgangsmaade, at sende sunde Penge ud for at frelse de syge, og saa har de syge smittet dem, og det er blevet borte alt sammen. Bestemmelsen, som den her er foreslaaet, synes jeg er god. Om der i Stedet for 30 pCt. skal staa 20, og ligesaadan de følgende Tal, er jo noget, man altid kan disputere om. Det samme gælder Tallene i det næste Stykke af Paragraffen.

Naar der i tredje Stykke af § 12 staar: „Uden Bankinspektørens Samtykke maa en Bank ikke eje fast Ejendom eller Aktier (Andele) i Ejendomsselskaber til højere samlet bogført Værdi end 20 pCt. af dens Aktie- eller Garantikapital med Tillæg af Reservefond og dermed ligestillede Fonds“, maa jeg dog sige, at det forekommer mig ikke rigtigt at fremhæve Pengeanbringelsen